

ΨΙΧΙΑ

Μετ' εὐχαριστήσεως εἶδομεν ἀναγγελλόμενον ὅτι συνέστη κατ' αὐτὰς εἰς τὴν πόλιν μας ὑπὸ τῶν κκ. Τσιβανοπούλου, Γονίδου καὶ λοιπῶν καὶ ἕτερος Ἑθνικὸς Σύλλογος. Ὁ σύλλογος οὗτος μέλλει νὰ καταπολεμήσῃ τὸν τοῦ κ. Ἰντωνιάδου, ἔχων καὶ αὐτὸς ἀποστολὴν θεατρικὴν.

*

Κάποιος βλέπων προχθὲς διερχομένους ἐξ ἡ ὁκτώ ἀρειμανίους καταδίκους ἐκ τῶν ἀρτι ἐξεληθέντων ἐκ τῶν φυλακῶν καὶ φαινομένων ἐκ τοῦ ἥθους πάντοτε ἐτοιμῶν νὰ πράξωσι πᾶν τὸ δυνατόν ὅπως ἐπανέλθωσι... ἐὰν τοὺς τὸ ἐπιτρέπωσιν, ἐννοεῖται—ἀνέκραξεν: — Ἐφέτος αἱ ἐκλογαὶ θὰ εἶνε κατὶ τι ἔκτακτον!... Ἐφέτος εἶνε ἀληθῶς ἐκλογαὶ χαριτωμένα!

*

Ὁ μόνος ὅστις ἀπετέλεσε παράδειγμα χάριτος, ἡ χάριν παραδείγματος ἦτο ὁ ὑπογραφόμενος «κατάδικος» καὶ ἐν τῷ Νοσοκομείῳ ἐπὶ πλημμελήματι ἔγκλειστος κ. Τομπάζης. Τὴν ἀπέρριψε διὰ τῶν ἐφημερίδων. Πάτερ ἀνδρῶν τε θεῶν τε! τί ἀχαριστία!

*

Τὸ γνωρίζετε; Ἡ Σφαῖρα τοῦ Πειραιῶς ἡ συντασσόμενη παρὰ τοῦ τέως βασιλικοῦ ἐπιτρόπου καὶ τμηματάρχου Καλοσύπης ἥτις πρὸ εἴκοσι ἡμερῶν μανιωδῶς ὕβριζε τὸν Δηλιγιάννην, τώρα ὑβρίζει τὸν Τρικούπην, τοῦ συντάκτου αὐτῆς ὄντος σήμερον συνυποψηφίου τοῦ Δηλιγιάννη ἐν τῷ νομῷ Ἀρκαδίας.

Ἄν ἔζη πρὸ τριῶν αἰῶνων ὁ κ. Καλοσύπης, θὰ ἤρπαζε τὴν δόξαν τοῦ Γαλιλαίου, διότι θ' ἀπεδείκνυνεν ἐναργέστερον ὅτι ἡ Σφαῖρα γυρίζει.

*

Προκειμένου περὶ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ νομοῦ Ἀρκαδίας, εἰς ἀναγινώσκων τὸν κατάλογον, ἀνασχιρτᾷ μετὰ φρίκης ἀπαντῶν ἐν αὐτῷ δις τὸ ὄνομα Θεοδ. Δεληγιάννη.

— Εἶνε ἄλλος, τῷ λέγουν, εἶνε ἓνας συγγενὴς τοῦ ποῦ ἔχει τὸ ἴδιο ὄνομα.

— Τόσον τὸ χειρότερον! εἶχαμεν ἓνα μὲς' στὴ Βουλὴ κ' ἐπάθαμε τόσα· φαντάσου νᾶχωμεν δύο!

*

Ἐπὶ τέλους μετὰ πολλὰς ἀναβολὰς μετέβη ὁ διάδοχος εἰς τὰ παραπήγματα καὶ ἀνέλαθεν ἐπισήμως ὑπηρεσίαν εἰς τὸ 1^{ον} Σύνταγμα τοῦ πεζικοῦ. Ἡ βραδύτης προῆλθε, καθὼς πληροφορούμεθα, ἐκ τῶν ἐνεργειῶν αἱ κατεβλήθησαν διὰ νὰ πεισθῇ νὰ δώσῃ τὴν περὶ τούτου ἀδειαν ὁ κ. Σαρίπολος, ἀνώτερος ἐπόπτης παντὸς Συντάγματος.

*

Ὁμολογουμένως ἡ χρησιμοτάτη ἐφεύρεσις τοῦ αἰῶνός μας, ὁ σιδηρόδρομος συνεδέθη ἀρρήκτως εἰς τὴν πατρίδα μας μετὰ τῶν ἐκλογῶν. Ἰδοὺ ὅτι μετὰ τὰς σιδηροδρομικὰς ἀγορεύσεις τοῦ κ. Δεληγιάννη, πρόκειται λέγει νὰ κατασκευασθῇ ἡ γραμμὴ ἀπὸ Ἀρτῆς εἰς Μεσολόγγιον. Ἀφοῦ ἐπὶ πολὺ ἐσκέφθημεν ν' ἀνεύρωμεν ποῖα ἦτο ἡ χρησιμότης καὶ τίς ὁ κύριος προορισμὸς τῆς γραμμῆς ταύτης, ἐπείσθημεν ὅτι ὁ μόνος λόγος τῆς ὑπάρξεώς της ἦτο διὰ νὰ καταστῇ ἡμέραν τινὰ εὐκολωτέρα ἡ προσέγγισις μεταξὺ... Τρικούπης καὶ Καραπάνου.

*

Παρετηρήθη δὲ καὶ ἐσημειώθη ὡς πρὸς τὸν συνδυασμὸν

Ἀττικῆς καὶ τὸ ἐξῆς: ὅτι ἐνῷ φαίνεται κατ' ἐξοχὴν ὑπερασπίζων τὰ λαϊκὰ δικαιώματα καὶ ἔπρεπε κατὰ καθήκον νὰ ἐπισκεφθῇ πρῶτον τὰς καλύβας τῶν πτωχῶν, ἀπεναντίας ἡ πρώτη του ἐπίσημος ἐπίσκεψις ὑπῆρξεν εἰς τὰ μέγαρα!

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Τὸ μόνον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὑπενθυμίζει ἀκόμη τὴν παρ' ἡμῖν ζῶσαν ὑπαρξίν τῆς φιλολογίας εἶνε τὰ ἐν τῷ συλλόγῳ Παρνασσῷ ἀναγνώσματα, ὅσας ἐννοεῖται τύχη νὰ εἶνε ταῦτα φιλολογικά. Τοιοῦτο ἦτο τὸ τοῦ κ. Ἰω. Πολέμη, ἀπαγγείλαντος κατὰ τὸ παρελθόν Σάββατον ἐνώπιον πολυπληθοῦς καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου ἀποσπάσματα ἐξ ἀνεκδότου συλλογῆς του. Οἱ ἀναγνώσται τοῦ Ἀστεος γινώσκουσι τὴν χάριν, τὴν περιπάθειαν, τὴν ἀδρότητα τοῦ αἰσθήματος καὶ τὴν ἀρμονίαν τῆς στιχουργίας τῶν ποιητικῶν ἔργων τοῦ συνεργάτου ἡμῶν, ἐννοοῦσιν ἐπομένως τὰς ἐντυπώσεις αἱ κατέλειπον εἰς τὴν φιλόμουσον ὁμήγυριν τὰ νέα ταῦτα τῆς Μούσης του προτόντα. Νομίζμεν ὅτι εὐχάριστον παρέχομεν εἰδῆσιν εἰς τὸ φιλόμουσον κοινὸν ἀγγέλλοντες ὅτι ἡ συλλογὴ αὕτη ἐπιγραφομένη *Χειμῶν-ανθοῦ* ἐκδοθήσεται προσεχῶς. Τὸ πρῶτον αὐτῆς μέρος περιλαμβάνει 12 ἑμμετρα διηγήματα εἰς γλῶσσῃν δημώδη, ἐξ ὧν ὁ ποιητὴς ἀνέγνωσε τὰ ἐξῆς ἐξ: Ἡ κόρη τῆς Μάγισσας, αἱ δύο ἀδελφαί, ἡ Κάλω, τὰ δάκρυα τῆς μάγισσας, ἡ γυναῖκα τοῦ Κλέφτη καὶ ἡ Ἀπόφασις. Τὸ δεύτερον μέρος περιλαμβάνει διάφορα λυρικὰ ποιήματα, ἐξ ὧν ἀνέγνωσε 15. Εἰς τὴν συλλογὴν ταύτην ἀνήκουσι καὶ τὰ παρὰ πόδας ὡς πρωτόλεια δημοσιευόμενα.

—

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΚΛΕΦΤΗ

Σαράντα παλληκάρια καὶ κλεφτόπουλα
ἀντάμα τρῶν καὶ πίνουν καὶ χορεύουν·
ὅλημερίς ἀπόστασαν ἔσθ' ὅν πόλεμο
καὶ τὸ καθένα δέκα τοῦρκους σκότωσε
καὶ τὸ καθένα ἐπῆρε μὴ λαβωματιά.
— Βάλτε νὰ πιοῦμ', ἀδελφια λεβεντόπαιδα,
ἔσθ' ὅδεκα τῇ νύκτα, τὰ μεσάνυχτα
θ' ἀρχίσῃ τὸ τουφέκι ἔσθ' κατὰ κράτος
κι' ἄλλοι ἔς αὐτοὺς ποῦ πείσουνε ἔσθ' ἡμέρας!
Ὁ Λάμπρος ὁ λεβέντης χαμογέλασε
καὶ λύνει τὴν πληγὴν ποῦχει ἔσθ' ἡμέρας
καὶ παίρνει τὸ μαντῆλι μὲ τὰ αἶματα
καὶ σέρνει τὸ χορὸ μὲ τὸ μαντῆλι του.
— Γελάσας, χαράσας, ὅλοι σας καλόκαρδοι!
Εἴν' ἡ ζωὴ γλυκεῖα μέσα ἔσθ' ἡμέρας
μᾶνε γλυκὸς κι' ὁ χάρος μέσ' ἔς τὸν πόλεμο!
Βάλτε νὰ πιοῦμ', ἀδελφια λεβεντόπαιδα,
ποῖος ξέρει ποῖος θὰ ζήσῃ, ποῖος θὰ σκοτωθῇ!
Ὁ πόνος τῆς πληγῆς του τὸν ἐλίγωσε
κι' ἀφίνει τὸ χορὸ καὶ τὸ τραγοῦδι του
κι' ἀποσταμένος γέρνει νὰ ξεκουρασθῇ
κι' ἦλθε γλυκὸς ὁ ὕπνος κ' ἐκοιμήθηκε.

*

Περνοῦν ἡ ὥραις κ' ἦλθαν μεσάνυχτα
κι' ὁ γέρο-καπετάνιος ἐσηκώθηκε.
— Ἐμπρός, παιδιά, κ' ἡ ὥρα κοντοζύγωσε
κ' οἱ τοῦρκοι ὅπου κι' ἂν εἶνε θὰ περάσουνε
εἶνε καιρὸς νὰ πᾶμε ἔσθ' κατὰ κράτος

νά πιάση κι' ὁ καθένας τὸ ταμπούρι του
ν' ἀρχίσουμε γοργὰ τὸ λίκν τούφεκο·
ἀφήσατε τὴν πλόσκα δίπλα 'στὸ ψιγὸ
κι' αὐτοὶ ποὺ ζωντανοὶ θὲ νὰ γυρῶσιν
νὰρθοῦν νὰ φῶν, νὰ πιῶν, νὰ χορτάσουνε—
Μὲ μιὰς τὰ παλληκάρια ἀναστηκώθηκαν,
μὲ μιὰς τὰ κερυφύλλια τους ἀρπάξανε.
— "Ἄς φιληθοῦμε". ἀδελφια, πρὶν κινήσωμε,
ποιὸς ξέρει ποῖος θὰ ζήσῃ, ποῖος θὰ σκοτωθῇ!
"Ολοὶ γλυκοφιλοῦνται κι' ὅλοι χαίρονται
Κι' ὁ Λάμπρος μέσ' 'στὸν ὕπνῳ δὲν ἀγροΐκησε.
Νὰ τὸν ξυπνήσων θέλουνε καὶ σκιάζονται
γιατ' εἶν' βαθεῖα ἡ πληγὴ του κ' εἶν' ὀρθάνοικτη,
μὰ πάλι ἂν τὸν ἀφήσουνε 'στὸν ὕπνῳ του,
ποιὸς ξέρει ὅταν ξυπνήσῃ καὶ δὲν τοὺς εὐρῇ
καὶ μάθῃ πῶς ἐκείνοι πολεμήσανε
ποιὸς ξέρει μὴν πεθάνῃ ἀπὸ τὴ ζήλειά του! ...
Κ' ἐκεῖ τ' ὀλόγυρά του συλλογίζονται,
ἐπρόβαλ' ἡ γυναῖκά του, ἡ Λάμπραινα.
— "Ὡρα καλή, λεβένταις καὶ κλεφτόπυλα,
θέλω νὰ 'δῶ τὸ Λάμπρο πρὶν κινήσῃ.
'Ο γέρο καπετάνιος τὴν ἐξύγωσε
καὶ μὲ μιὰ τὰ λόγια, μὲ μιὰ φωνή
— "Ὁ Λάμπρος σου λαβώθηκε 'στὸν πόλεμο
σὲν ἄξιο παλληκάρι, σὲν κλεφτόπουλο ...
'Εκέρως' ἡ θωριά της κ' ἐδουβάθηκε
καὶ δάκρυα ἐκυλίσαν ἀπ' τὰ μάτια της.
'Ολοὶ 'στὰ δάκρυά της ἀναστέναξαν
κ' ἓνα μικρὸ κλεφτόπουλο πετάχθηκε·
— Ξυπνήσατε τὸ Λάμπρο τὸ λεβέντη μας
καὶ πᾶμε, γιατί' ἡ ὥρα δὲν μᾶς καρτερεῖ!
'Ἡ Λάμπραινα' ἀνατρέχασε σὲν τ' ἄκουσε
γιατ' εἶν' βαθεῖα ἡ πληγὴ του κ' εἶν' ὀρθάνοικτη,
κι' ἀπ' τὸν πολὺ τὸν πόνο κι' ἀπ' τὴν κόουρασι
θὰ ξεψυχήσῃ ὁ Λάμπρος μεσ' 'στὸν πόλεμο.
— Μὴν τὸν ξυπνᾷτ' ἀδελφια, κ' εἶν' ἀνήμερος.
σὰς λείπει ἓνας λεβέντης, πάρτ' ἐμένανε! ...
ἐπῆρε ἀπ' τὴ γωνιά τὸ κερυφύλλι του
κ' ἔτρεξε μὲ τοὺς κλέφταις 'στὰ κατσάβραχα
κ' ἔπιασε τὸ ταμπούρι γιὰ τὸν ἄνδρα της.
χαρὰ 'στὸ Λάμπρο πιᾷται τέττιο σύντροφο!

ΒΙΒΛΙΑ

Δημητρίου Α. Κορομηλά. Κλυτία δράμα εἰς πράξεις τρεῖς. Ὁ κ. Κορομηλᾶς εἶνε ἴσως ἐκ τῶν παρ' ἡμῶν φιλολογοῦντων ὁ μᾶλλον μακαριστός. Ἀποταξάμενος ἀπὸ τινος καιροῦ τῇ δημοσιογραφίᾳ καὶ ταῖς πικρίαις αὐτῆς, ἐπεδόθη ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν προσφιλεῖ του δραματογραφίαν καὶ γράφει. Γράφει θαρρῶν αὐτὸς ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς ἀποθαρρύνσεως, γράφει χωρὶς νὰ ἔχῃ δὲν λέγομεν τὴν ὑλικήν, ἀλλὰ τὴν ἠθικὴν τοῦλάχιστον παρηγορίαν καὶ ἱκανοποίησιν τῆς ἐκτιμήσεως, ἥτις ἀείποτε ὑπῆρξε τὸ ἰσχυρότατον ἐν τῇ τέχνῃ, ελατήριον, γράφει διὰ σκηνὴν νεκρὰν ἢ κάλλιον εἰπεῖν ἀγέννητον ἀκόμη καὶ διὰ δημόσιον ἀνάληγον καὶ πεπωρωμένον· καὶ ὁμως γράφει! ... Τόση ἀφιλοκερδὴς ἀφοσίωσις πρὸς τὴν Τέχνην δὲν ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἀδράσματος, διὰ τοῦτο ὅσον προχωρεῖ μονήρης εἰς τὴν ὁδὸν ἣν ἐξελέξατο, τόσον μᾶλλον ἀνδρίζεται, καὶ τοσοῦτον εὐρωστώτερον παράγει ἔργα. Τὸ τελευταῖόν του ἔργον, ἡ **Κλυτία** εἶνε ἐν τῶν ἀρίστων δραματικῶν προϊόντων τοῦ κ. Κορομηλά. Θέμα αὐτοῦ εἶνε ἡ γνωστὴ διήγησις τοῦ Ἡροδότου περὶ τοῦ βασιλέως τῆς Λυδίας Κανδαύλου ἐπιτρέψαντος νὰ ἴδῃ γυμνὴν τὴν σύζυγόν του εἰς τὸν οἶκον τοῦ Γύγῃ, γενόμενον ἕνεκα τούτου φονέα τοῦ Κανδαύλου, κάτοχον τοῦ θρόνου καὶ τῆς περικαλλοῦς αἶμα βασιλίδος. Ἐν τῇ ἀπλῇ καὶ σκαλιᾷ ταύτῃ ὑποθέσει, ἐν ἣ πᾶς ἄλλος ἀπειρότε-

ρος θὰ διέδραπε τὸ πολὺ ἐν κομποῦλιον ὅπως οὖν ... ἐλευθεριάζον, ὁ κ. Κορομηλᾶς διεῖθε δράμα καὶ ἐξήγαγε τῷ ὄντι ἐξ αὐτῆς δράμα τεχνικώτατον, περιέχον πολλὰς σκηνὰς πλήρεις αἰσθημάτων καὶ δράσεως ζωηρᾶς, μετὰ πλοκῆς εὐφυοῦς, ἐπιτυχῶς θυνηθείσης νὰ παρακάμψῃ τὸν σκόπελον τῆς ὑποθέσεως καὶ νὰ σεβασθῇ τὴν δραματικὴν σεμνότητα. Λυπούμεθα διότι ὁ μικρὸς χώρος, ὃν κατὰ σύστημα διατίθειμεν ἐκάστοτε ὑπὲρ τῆς βιβλιογραφίας, δὲν ἐπαρκεῖ ὥπως παραθέσωμεν λεπτομερεστέραν τοῦ ἔργου ἀνάλυσιν. Κρεῖττον ὁμως πάσης ἀναλύσεως ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἔργου θὰ ἐδείκνυε τὴν ἀξίαν αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὴν παραπέμπομεν πάντα φιλόμους ἀναγνώστην.

Παρατηρήσεις θὰ εὕρωσι πολλοί, ἐν οἷς ὁμολογοῦμεν ὅτι ἀνήμερον καὶ ἡμεῖς, ὡς πρὸς τὴν γλῶσσαν καὶ ἰδίως ὡς πρὸς τὰς ἀρχαϊζούσας λέξεις καὶ φράσεις, ἃς μεταχειρίζεται ἐνίοτε ὁ συγγραφεὺς καὶ αἰτινες κατὰ τὴν γνώμην μας μᾶλλον σταματῶσι ἢ ἐντύνουσι τὴν δύναμιν τῆς δράσεως· ἀλλὰ περὶ τούτου, ἀφοῦ μάλιστα ὁ συγγραφεὺς ἔχει ὀρισμένην καὶ θεδικοιολογημένην κατ' αὐτὸν γνώμην, ἄλλοτε θὰ κάμωμεν λόγον ἐκτενέστερον, ἀρκούμενοι σήμερον νὰ συγχαρῶμεν τὸν κ. Κορομηλᾶν διὰ τὸ ὕγιες τῆς μουσῆς τοῦ τέχου.

Μ. Η. Παρά. Ἐγκόλπιον ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1887.— Τρίτον ἤδη ἔτος ἐκδίδεται τὸ χρησιμώτατον αὐτὸ ἐγκόλπιον, ὅπερ παράγει ἐτησίως ἡ φιλεργὸς πρόνοια τοῦ ἐκδότου κ. Πανᾶ, ὅστις ἀποβλέπει κυρίως εἰς τὸν πρακτικὸν σκοπὸν αὐτοῦ, δὲν παρεγέμισε τὰς μικρὰς κομμάς τοῦ ἡμερολογίου του σελίδας μὲ τὴν συνήθη φιλολογικὴν ὕλην, ἀλλὰ μὲ παντοίας ὠφελίμους πληροφορίας. Ὡς τοιοῦτο εἶνε ἐν τῶν ἀρίστων ἐκδομένων ἐνταῦθα ἡμερολογίων· τὸ ἐφετινὸν μάλιστα ὑπερτερεῖ τὰ δύο πρότερον ἐκδοθέντα καὶ κατὰ τὸν ὄγκον καὶ κατὰ τὴν περίσσειαν τῶν διαφορῶν ἀπογραφικῶν σημειώσεων. Ἐν ἐνὶ λόγῳ εἶνε ἡμερολόγιον χρήσιμον εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ τιμᾶται μόνον δραχμ. 2.

Μεθ' ὅσα ἐγράψαν καὶ ἐλέχθησαν περὶ αὐτῆς ἐννοεῖται ὅτι πρέπει ν' ἀρκεσθῶμεν μόνον ἀναγγέλλοντες ὡς σταλεῖσαν ἡμῖν τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Καραπάνου πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς του, τὴν ὑπὸ τὸν τίτλον **Τὰ οἰκονομικὰ καὶ ἡμῶν**, πολὺ φῶς ὁμολογουμένως χέουσιν ἐπὶ τῆς παρούσης καταστάσεως.

ΠΑΡΑ ΤΗ ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑ

45 ΕΝ ΟΔΩ ΕΡΜΟΥ 45

ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΣΔΟΝΗ

ΚΑΠΕΛΛΑ ΠΑΡΙΣΙΝΑ — ΚΑΠΕΛΛΑ ΑΓΓΛΙΚΑ

[LAVILLE] — [JOHNSON]

ΠΑΡΙΣΙΝΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΝΕΩΤΑΤΑ

Τὰ ἐκλεκτότερα καπέλλα τῶν παρισινῶν ἐργοστασίων, τὰ στερεότερα καπέλλα τῆς ἀγγλικῆς βιομηχανίας, τὰ τελειότερα καπέλλα ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης τὰ εὕρισκετε εἰς τὸ γνωστότατον πιλοπωλεῖον τοῦ κ. Ἰωάν. Κασδὸν παρὰ τῇ Καπνικαρέᾳ.

Τὰ κομψότερα **Παιδικὰ** διὰ τὰς ἐπικειμένας ἐορτὰς τὰ ὀνόμαστὰ καπέλλα *Laville*, τοὺς περιφήμους σκούφους καὶ λαιμοδέτας τοῦ *Loire*, ἅπαντα ταῦτα ζητήσατέ τα εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ἰω. Κασδὸν παρὰ τῇ Καπνικαρέᾳ, εἰς τὸ ὅποσον εὕρισκετε ἐπίσης πλουσιωτάτην συλλογὴν μαστουίνων καὶ ἐξαιρετικῶν ὀμβρέλλας.

Ὁ κ. Ἰω. Κασδὸν μόνος περιερχόμενος κατ' ἔτος ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην συνέλεξεν ἰδίως ἐφέτος ὅτι κομψὸν καὶ στερεὸν εἶναι δυνατόν νὰ παραγάγῃ ἢ πιλοποιῇ. Ἐπιζητῶν δὲ τὸ κέρδος ἐν τῇ μεγάλῃ καταναλώσει πωλεῖ ἅπαντα τὰ ἐμπορεύματα εἰς τιμὰς κατωτέρας παντὸς συναγωνισμοῦ.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος

Τὰ νεώτατα καὶ τελειότατα εἶδη τῆς γραφικῆς ὕλης εὕρισκονται ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ ὅπερ πλουτιζόμενον ὁσμέραι καθίσταται ἐφάρμιλλον τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

Περιέχει **ἰδιαίτερον ἐργοστάσιον φακέλλων**, δέχεται δὲ παραγγελίας τοιούτων ἐπὶ τιμῇ κατὰ 20 % εὐθηνότερα τῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ἀρίστα χαράσσονται ἐν αὐτῷ.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ἐκτυπούμενα στιγμιαίως.